

19 червня відбувся День ВНМУ

Долати виклики і здобувати вершини

3 промови в.о. ректора Вікторії Петрушенко з нагоди університетських урочистостей

Про «свято», на жаль, говорити не доводиться. 19 червня минуло 481-й день, коли загальнонаціональними зусиллями Україна відбила повномасштабне вторгнення російського агресора. Однак наш єдиний обраний шлях, шлях до Перемоги у війні, передбачає, що ми мусимо працювати самовіддано, на межі зусиль.

Тож відзначення урочистостей необхідні для усвідомлення власного коріння, для розуміння своєї ідентичності.

Так, ми всі українці. І пишаємося цим.

Ми всі з вами лікарі, представники медичного співтовариства, викладачі, науковці та студенти в широкому значенні слова (не лише в медичному сенсі).

Ми так само пишаємося приналежністю до єдиної, згуртованої спільноти — до ВНМУ. Ніхто та ніколи не зможе позбавити нас високого звання університетської корпорації.

Понад століття заклад переживав різноманітні випробування, зіштовхувався з неймовірними труднощами, досягав надзвичайних успіхів. Відповідно, все найкраще мусимо примножувати, а все погане залишати в минулому. Ми зростаємо, трансформувалися, проживали день за днем спільно з нашою державою. І в цьому є великий сенс, оскільки майбутнє цілої Української Нації невід'ємне від високої гуманітарної місії кожної лікарської спеціальності.

ВНМУ — це часточка загальнонаціонального майбутнього.

Цього червневого дня кожен із нас мусить замислитися над власним досягненнями, над уже зробленим і над усім, що ще потрібно виконати. Завдань дуже багато. Однак, їхня успішна реалізація потребує належного забезпечення, моральної і матеріальної підтримки.

Ми разом працюватимемо заради того, аби в стінах рідного університету представники професорсько-викладацького складу, студентства, практикуючі лікарі — завжди почувалися наче вдома. Водночас, я інформую спільноту про невідкладні заходи, що будуть здійснені для покращення умов науково-освітньої роботи наших працівників.

По-перше, офіційно оголошую: сьогодні мною підписано наказ про підняття заробітної платні науково-педагогічним працівникам ВНМУ на 15% від нині діючого окладу. Багато років ця надбавка, що її мусили нараховувати за роботу в закладі зі статусом «Національний», ігнорувалася. Її не було. Підтверджую: відтепер ми повертаємо законні кошти викладачам і науковцям.

Відповідно, оголошений мною крок уможливився тривалими перемовинами та домовленостями з представниками відповідальних інституцій. Усе потрібно було порахувати, спрогнозувати економічні наслідки та потенційну ефективність. Переконана, що пряма підтримка людей як найважливішого науково-освітнього ресурсу залишається ключовим завданням діючої адміністрації медуніверситету.

Окремо декларую зупинку будь-яких університетських капіталовкладень в будівництво та ремонт «гаражів», технічних приміщень, концертних залів тощо. На мою особисту думку, схеми таких «вкладень» викликають великі сумніви з приводу прозорості. Переконана: вони мали би стати предметом

окремого комплексного фінансово-економічного аудиту. Все потрібно перевіряти належним чином, підтверджуючи чи спростовуючи різноманітні здогадки. Тому наразі говорю тільки про власний погляд, про власні відчуття. Проте, життєвий досвід підказує: залишатися незадоволені такою зупинкою витрат...

Звісно, діючому керівництву довелось докласти чимало зусиль для пошуку коштів. Але я знаю, що в умовах війни, нестабільної економічної ситуації та зростання вимог до публікаційної, наукової активності викладачів — такий крок слід вважати єдино правильним.

Справжній інтерес нашого колективу сьогодні полягає насамперед у збереженні гідного рівня побуту та професійної діяльності.

По-друге, сьогодні вживаю заходів, спрямованих на додаткове підвищення заробітної платні всім співробітникам ВНМУ, включаючи наших шановних технічних працівників. Йдеться про поважну суму в 50-60% від діючих посадових окладів.

Кошти немалі, але зупинка напівпрозорих схем (моє оціночне судження) і потужна взаємодія з центральними державними органами виконавчої влади на ниві підготовки кваліфікованих лікарів, фахі-

рем-психіатром», кожен випускник отримує можливість стажуватися і перекваліфіковуватися в будь-якій лікарській галузі (для прикладу, проходити додаткове навчання, щоб стати «ліккерем-хірургом», «ліккерем-терапевтом» тощо).

Сьогодні «Медична психологія» залишається перспективною спеціальністю з будь-якої точки зору. Держава допомагає бюджетними місцями, законодавство сприяє медичним психологам. Спеціальність точно не повинна знаходитися на імпривізованому «узбіччі», як це собі уявляли деякі ідеологи освіти з недалекого минулого. Вважаю її однією з найбільш перспективних. Психологічний комфорт і психічне здоров'я людини — не менш важлива складова, ніж здоров'я фізичне. Йдеться про якість життя наших громадян узагалі, про кваліфіковану психологічну підтримку всіх постраждалих захисників, мешканців деокупованих територій.

Крім того, за останні декілька місяців, завдяки оперативній і згуртованій діяльності наших співробітників, ми вже встигли «відкрити» нові, стратегічно необхідні спеціальності.

Вже в липні розпочнеться перший набір на бакалаврську спеціальність «Фізична та медична реабілітація», де так само не діє пороговий бал «150». Спеціальність ви-

кликає масштабний інтерес випускників медичних коледжів. Вона зосередиться на підготовці кваліфікованих кадрів, необхідних вітчизняній реабілітології, курортології тощо. Під поняттями «реабілітологія» та «курортологія» сьогодні я так само розумію підтримку осіб із інвалідністю, травмованих захисників, наших військовослужбовців і правоохоронців, постраждалих цивільних мешканців. Держава наразі докладає багато зусиль для створення реабілітаційної мережі, спрямованої на забезпечення своєчасної та ефективної допомоги всім, хто цього вже потребує і ще потребуватиме. Ми готуватимемо не просто реабілітологів, а майстрів своєї справи, представників затребуваної і шанованої медичної професії. Сьогодні ВНМУ налагоджує співпрацю з фаховими медичними коледжами — Коломийським (Івано-Франківщина) та Чермеровецьким (Хмельницьчина). Там помітний український інтерес до нашого бакалаврату зі спеціальності «Фізична та медична реабілітація».

Так само цього липня вперше набиратимемо «магістрів» із спеціальності «Громадське здоров'я» та «Менеджмент». До відповідних магістратур мають право вступати всі люди, що вже мають диплом бакалавра, спеціаліста чи менеджера з будь-якої спеціальності! Впродовж півтора-дворічного курсу навчання на таких програмах готуватимемо кваліфікованих фахівців із стратегічного планування медичної галузі, лідерів для системи охорони здоров'я, менеджерів і потенційних директорів медичних закладів. Важливо, що підготовку «менеджерів» плануємо здійснювати як за денною, так і за заочною формами навчання. Цікаво, що до мене часто звертаються представники медичної професури, люди зі званням «Заслужений лікар», що прагнуть здобути додаткову магістерську освіту з «Менеджменту» саме в стінах ВНМУ. Вважаю дуже почесним те, що саме мені доводиться адмініструвати реалізацію нових освітніх програм і спеціальностей у стінах рідного університету.

Зверніть увагу: наш «менеджер», маючи спеціалізацію зі сфери охорони здоров'я, не обмежуватиметься в працевлаштуванні лише медичними установами. Кожен випускник-менеджер здобуватиме повну освіту за галуззю знань «07-Управління та адміністрування». Це надасть змогу керувати й управляти в будь-якій сфері соціально-економічних відносин. Словом, ВНМУ демонструє відкритість до інновацій, модерного підходу до оновлення освітніх програм, навчальних планів, назв і змісту запропонованих студентам дисциплін.

Так, класичні та вічні спеціальності «222-Медицина», «228-Педіатрія», «221-Стоматологія» обов'язково залишатимуться основою, опорно-руховим апаратом для ВНМУ. Вони не потребують додаткової реклами, адже якість та фаховість викладацької спільноти за цими напрямками не викликає жодних сумнівів. Те ж саме треба сказати і про спеціальності фармацевтичного факультету. Мушу підкреслити незамінність, глибинне гуманістичне значення фармацевтичної галузі. Між іншим, наш рідний ВНМУ «починався» 1921-го року саме як «Вінницький фармацевтичний інститут». Отже, наше медичне призначення виросло на фармацевтичному ґрунті.

Наразі працюємо над відкриттям нових спеціальностей, що приносять дохід університету та реально користь студентам. Йдеться про класичну психологію, біологію, медичну фізику. В подальшому вони стануть локомотивами фундаментального розширення структури університетських факультетів. Готується відкриття профільного «Навчально-наукового інституту біології, екології та громадського здоров'я». Така назва ще робоча. Все залежатиме від структури і думки учасників процесу.

У будь-якому разі, кожен науково-педагогічний співробітник університету розуміє: нові спеціальності — це нові години. Відтак, ми не скорочуватимемо наших працівників, не виганятимемо їх, а намагатимемося зберегти кадровий потенціал. У цьому вбачаю глибинну відмінність актуальної освітньо-наукової програми ВНМУ від багатьох інших вітчизняних закладів вищої освіти.

Університет найближчими роками характеризуватиметься не лише підтримкою окремішності кафедр, але і забезпеченням повноцінної автономії факультетів, навчально-наукових інститутів, науково-дослідних інститутів, Університетської клініки.

Я щиро вдячна всім студентам, викладачам-теоретикам, викладачам-клініцистам, викладачам соціогуманітарного профілю, технічним співробітникам за плідну роботу та сили, віддані університетському життю в цей дійсно непростий, але воістину об'єднавчий для всієї держави момент!

Гуртуймося, бо переможемо ми тільки разом!
Слава Україні!
Слава Нації!

Вікторія ПЕТРУШЕНКО,
в.о. ректора ВНМУ ім. М. І. Пирогова,
голова Вченої ради ВНМУ ім. М. І. Пирогова,
доктор медичних наук,
професор

вців із відбудови стратегічної галузі в деокупованих регіонах, дозволять спрямувати видатки на підтримку кожного працівника.

Підкреслюю. Наш медичний університет — це не лише студенти, професори, доценти, викладачі, наукові співробітники. Наш медичний університет — це також лаборанти, інспектори, фахівці сфери технічних робіт. Без злагодженої роботи всіх, корпоративна єдність закладу неможлива. І сьогодні маємо черговий день, коли можна висловити слова подяки кожному трудівнику ВНМУ!

Як і всі заклади вищої освіти, відчуємо цьогоріч немало проблем зі вступною кампанією. Зменшення кількості абітурієнтів — не наша університетська чи якась регіональна, а загальноукраїнська тенденція. Вона стосується не лише медичних вузів, а всіх освітніх закладів. Однак у медичних ЗВО є ще один додатковий аспект проблеми. Це пороговий бал для подачі документів на участь в конкурсі — 150 балів. Цей бал є найвищим за всі попередні роки. Він встановлений виключно для медичних спеціальностей. Певна логіка в цьому є, оскільки спеціальність «Медицина» комплектуватиметься за абітурієнтів із найвищими рейтинговими показниками. Такими абітурієнтами, що вже виявили бажання вступати до нас, ми безумовно пишатимемо-